

som dette vil kunne føre med sig; man seer jo nemlig ofte, at liden Tue kan vælte stort Bæst. Jeg troer, at Enhver, som med Opmærksomhed har fulgt de saakaldte Profelytmagere eller Secterere omkring i Landet, vil have seet, at de fornemmelig henvende sig til Kvinderne. Hvorfor gjøre de det? Fordi Erfaringen viser, at Kvinderne ere langt lettere at drage med sig end Mændene, og jeg kan og vil virkelig ikke være med til, netop fordi jeg sætter Kvinden saa høit, at drage hende ind i enten de religiøse eller de politiske Valgkampes Maelstrom. Jeg troer, at derved vilde Kvinden ikke, saaledes som den ærede Repræsentant for 3die Kreds (Sobiesen) meente, hæves, men vilde tvertimod ned sættes; jeg troer, at hun da ikke kom til at staae paa det høie Trin, som hun i Sandhed fortjener at staae paa. Jeg maa saaledes anmode det høie Thing om at vedtage vort Vædringsforslag og derimod stemme mod Vædringsforslaget Nr. 1, idet jeg efter min fuldeste Overbeviisning maa udtale, at den Skade, som deraf kunde opstaae, er en saadan, at vi maae søge at afværge den for enhver Pris.

Sobiesen: Ja, jeg vilde blot ønske, at de ærede Medlemmer, der ligesom den ærede sidste Taler tale imod Forslaget, ikke altfor meget vilde prise Kvindens ophøiede Stilling; thi det lyder unægtelig lidt ironisk, at man samtidig med at prise hende i høie Talemaader siger til hende: Behag saa at træde udenfor! — Jeg har navnlig bedet om Ordet for at rette et Par Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig); det ærede Medlem misforstod mig, naar han troede, at jeg havde ytret, at jeg ikke begreb hans No. Jeg begreb den netop; thi i den Sætning, som det ærede Medlem udtalte som sin Overbeviisning, er det saa let at hvile, og det ærede Medlem udviklede den jo yderligere, han sagde: Til mig er der nu ikke kommet saadanne Duffer; men jeg gad vide, hvorledes saadanne Duffer skulde være komne til det ærede Medlem. Det er jo klart, at Forslaget her er det første lille Skridt til at indrømme Kvinderne en offentlig Fremtræden; thi det, at man er bleven fuldmyndig og kan handle

i sin Boutik og bestyre sin Gaard, medfører jo ikke, at man faaer en Repræsentation, hvorigjennem man kan udtale sig. Hvad os angaaer, der sidde her og udtale vore Anskuelse hvert Aar i 6 Maaneder, er det jo ikke saa underligt, at vore Duffer komme til Allverdens Kundskab, men at deres Duffer, der intet Organ have, og som i Martusinder ere holdte udenfor og have været uden Repræsentanter, ikke ere komne for det ærede Medlems Dver, ikke urimeligt. Jeg kunde forøvrigt — og Enhver kan jo kun vidne fra sin egen Kreds — sætte en anden Mening imod det ærede Medlems. I de Kredse paa Landet, hvor jeg har levet, har det, naar der har været Tale om Forandring af Præst, ofte været saa, at medens Mændene med største Nødsigthed have seet paa, hvem der maatte blive udnævnt til Præst, og navnlig have lagt Vægt paa, om Bedkommende vilde være skikket til at være Formand i Sogneraadet, saa have Konerne i allerhøieste Grad været interesserede i, hvem de fik til Præst. Og naar nu det ærede Medlem siger: Er der saa megen Grund til at antage, at Kvindernes Selvtilkomne her skulde være af nogen synderlig Betydning? saa vil jeg bede bemærket, at medens Mændene i Reglen ere Indifferentister, saa ere Kvinderne i Reglen meget kvulige og varme i den Slags Sager. Den lille Kreds af Mænd, der maatte være varmere i kirkelige Sager, vil ved denne Leilighed kunne føle sig støttet ved Kvindernes Stemmer, og det vilde derfor i Almindelighed være af betydeligt Udslag med Hensyn til Præstevalgene, om Kvinderne kom til at deeltage deri eller ikke. Her have vi netop et af de Tilfælde, hvor man ikke kan sige, at Manden er Repræsentant for Kvindens Anskuelse. Mændene søge jo ikke Kirken i samme Forhold som Kvinderne; det er en Erfaring, man kan gjøre rundt omkring i Landet. — Det ærede Medlem gjorde en Sidebemærkning for at omstøde den Sætning, at det vilde være rigtigt her at give Kvinden en Medvirkningsret, og denne Bemærkning var efter mine Begreber høist paafaldende. Det var denne Bemærkning: „Ja, der er jo mange andre vigtige Anliggender, hvor der er ligesaa megen Anledning som her til at give Kvinden